

Діло

<p>Виходить що-дня рано крім понеділів.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18., 8. пов.</p> <p>Квато пачт. шл.д. 26.726.</p> <p>Адреса тел.: „Діло—Львів“.</p> <p>Число телефону 261.</p> <p>Рукописів редакція не зберігає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА</p> <p>в Австро-Угорщині: місячно . . . . . 3-60 К. чвертьрічно . . . . . 10— піврічно . . . . . 20— цілорічно . . . . . 40—</p> <p>у Львові (без доставки): місячно . . . . . 3— К. чвертьрічно . . . . . 9— піврічно . . . . . 18— цілорічно . . . . . 36—</p> <p>в Німеччині: піврічно . . . . . 20— М. цілорічно . . . . . 40—</p> <p>За зміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Стрічка ватмана, злочасна-това 48, з надісланим 60, в окремостях 80 с, в редакційній часті 1 К. Повідомлення про вихідні і зарученні 1 50. Некрологічні стрічки 1 К.</p> <p>Сталогоголовок за окремою умовою.</p> <p>Один аркуш коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.</p>
---	--	---

Видає: Видвигнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Пашинько.

ВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 6. падолиста.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Наступ союзників, що вийшов з області Осаю-Піццане зловив опір Італійців на цілій фронті над Талієнтом. Австро-угорські та німецькі сили армії, Егема всюди під Кодрей-но під оком імператора і короля дістались на правий берег ріки і пруть даліше на захід.

В області горішнього бігу Талієнта війська Крбатіна виперли ворога з скельних і гірських становищ на захід від Кядеро.

Нові наші успіхи не могли остати без рішучого впливу на фронт в Дольомітах. Від Крайберга аж воля просіанк Рояде змушено ворога до відвороту. Маршалок бар. Конрад приступив до навієви. На вершку Коль ді Ляна, здобути якого при помочи роасадження вправило коліс цілу Італію в воєнний шал, як також на Монте Пяно повізавуть наші хоругви. До Корротне і Амеліше увійшли вчора наші війська серед радісного едушєння населєня. Відвіскамо також Сам Мартіно ді Кастрєцца в долині Прімо.

Вд мая 1916 витягали Італійці руку на долину Пустерталь і на Боцен — серце Тиролю. Завдяки незахитаній витривалості наших хоробрих жовнірів не могли ніколи сповити ся наші ворога. Користи, які осягнув в тій області впротягу півтрєтя року борби і праці можемо почесити на крові, а тепер й то в протягу кількох днів страчені.

На Сході в Ахьбамії: Нічого нового.

ВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 6. падолиста.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

У Фландрії після могутого огня сильні відділи авт. піхоти пішли до наступу по обох сторонах дороги Менен Іперн.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Лінію над Талієнтом ми здобули. Італійці між горами і морем знов подають ся взад. Союзні дивізії вбили клин в сильні оборонні становища ворога на зах. березі Талієнта. Швидко розширюване правіска присилувало ворога уступити в цілій лінії сеї ріки аж до берега моря. Горі рікою італ. бригади ще вчора опирали ся. Напір нашого походу заставив їх уступити також в їх гірського фронту. На ширині 150 кв. Італійці мусіли кинути стрєфи своїх становищ, будованих роками, і с у відвороті.

Розпочали ся дальші операції союзних армій.

Українська державність.

Львів, 6. падолиста 1917.

Генеральний Секретаріат України — така офіційна назва українського найвишого правительственного органу — обійняв власть. Таким чином автономія України — факт довершений. Україна стала знов жити своїм власним державним життям. Такі вісти приходять до нас із столиці України, старинного, золотоговерхого Києва.

Своїм власним державним життям заживає Україна не вперше. Через декілька повних століть мали ми свою могутчу українську, знові незалежну державу від славними династіями — київською і галицькою. Держава ся проіснувала до под. XIV ст. — до хвалі, коли зацкву на всі очі останній нащадок могутчої київської династії Романовичів і коли західні

сусіди наші побачили, що прийшла догідна пора зреалізувати вікові мрії їх — піти експансією на схід.

І під напором на схід нашого західного сусіда з наймогутішого коліс державного твору на Сході Європи остали одні руїни — „województwa“. І тільки в пам'яті 1648 році віджила державність наша на короткий час по славних побідах гетьмана Богдана Хмельницького, щоби незабаром знов настала нечуванна перед тим певна руїна — на більш чим півтрєтя століття. І тільки нині, під гук гарват всесвітньої війни державність наша знов будить ся до нового життя, там — над Дніпром, де наша державність зродила ся в перше і звідки пішло відтак з'єднанє і дальших українських земель аж по Перемишль і Холм.

Війна ще не покінчена. І ніхто не знає, які ще дальші зміни принесе вона для нас — також по сім бочі боевої лінії. Та щоб вона для нас і не принесла тут, війну українській нарід там уже виграв. І посилаючи братам нашим над Дніпром з нагоди світлої побіди їх найщиріші від серця і благородно-завистні заравом бажаня, ми мусімо риночасно усвідомити собі те, що стає ся там — в цілій його величі. Бо тільки новна свідомість того, що там, над Дніпром, відроджує ся стара українська державність, дасть нам моральні сили держати кріпко становища тут — на найдальших західних окраїнах нашої великої Вітчизни, на землях колишньої нашої галицько-володимирської держави.

Держати — і вдержати!

Уступленє Обєручєва.

„Русское Слово“ з 10. жовтня доносить з Петрограду: Не зважаючи на прошеня Керєнського й мімістра війни Верхєвського, щоби Обєручєв лишив ся на своїй посаді, він рішучо відмовив ся від сього і його звільнено від обовязків команданта війск київського воєнного округа.

Державна Рада.

Телеграма ц. к. Кореспонденційного Бюро. Відень, 6. падолиста 1917.

Нинішнє засіданє Палати послів відкрив през. Грос промовою в честь армії, котрі вславили ся побідами на італійським фронті.

Президент Грос заявив, що президія зкожила Монархови в день імени бажаня палати та що в наслідок побідної ефєнєви союзних армій надійшли телеграфічні gratуляції від преизидента сойму Німєччини та від президента Соєраїї, на які президент в подякою відповів. Письмо през. мін. пєвідомляє про скликанє дєлєгацій на 3. грудня та просить о перевєденє виборів, які прийдуць на дєвний порядок на однім з засідань.

Ухвалу Палати Панів в справі воєнного податку відіслано до фінансової комісії, а ухвалу Палати Панів о правоженє суових до ком. правничої.

Посоє Вінтер зголосив наглий запит до мін. краєвої оборони в справі мілітаризації рєбінків в Чєхах. Зазначено в нїм, що ц. к. дивізійний суд краєвої оборони в Празі виточив проти 31 рєбінків фабрики Рінгофера в Слїхови процес за бунт та нарушенє субординації. Від рєбінків відбираєть ся присягу і обходять ся з ними як з жовнірами.

Інтерєсний тїй привязано нагїсть.

Міністер дає вясненє в тій справі. П. Зайц зєвєртаєть ся проти того, щоби з війних рєбінків роблено жовнірів. Взявє правительство, щоби хоронило рєбінків перед взыском.

Опісля промовляв п. Нємец, по нїм п. Сінгалєвич, який виводив, що українське населєнє булє нараженє на всякі жорстокости війск, тому не повиннє ся погіршувати його долі влішніми термінями.

Хоча українські воєнки боролись хоробро над Сочєво, мимє сєго в тайнім приказі в спєсїб рєчлєтєвий напятивано Українців як непєвний елємент. Українці бажують жити як вільний нарід на рівні з вільними народами Австрії.

Опісля промовляв пп. Гібман, Гєгер і Вертєуска, міністер публ. робіт Гєман, що обговорював спєсоби пєблїшеня продукції вугли і ваявив, що мєжємо вдержати та вдержимо і на тїм пєдї, бо під вглядом вугли наше полєженє лїпше, як інших держав.

По бесїдах пп. „Старка і Піка замкнено засїданє.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Посоє 67. виборчого галицького округа Цєгєльський зложив мандат. Заряджено пєкликанє заступника.

Російський передпарлямент а мир.

ПЕТРОГРАД (Аг.) „Предпарлямент“ радив даліше над загр. політкою. Провідник народних соціялїтів Плєшезанов заявив, що належить вивати союзників до докладного означєня їх дійсних воєнних цілей та заявити світови, що ведуть виключно оборонну війну. Коли вороги не приймають та годять ся в основі на увлєкє союзників, то можна їм запропонувати розпочатє мирових перєговорів. Представник рос. демократії на конференції в Парижі Скєбєлєв навязав до історичної дати 1. марта і рєзєрвав загр. політику старої Росії від політики нової. На прапорі першої виписано „дєбїчї“, на прапорі другої „оборона“. Новє правительство стрємить до негайного заклєчення мира. Однак мін. загр. справ, що прийшєв по Міжєкові не робить достаточних старань в тїм напрямі. 6. річю небезпечєно, що забуто про першу найважнішу мирову формулу, а саме про її негайне реалїзованє.

Російська демократія ніколи не вважала війни жєрєлом цивїлізації. Сейчас по заклєченню мира мусімо заєнєннє всі глобєлнє краї, що давна Рєсія, якої полки згнобили польське повстанє, а відтак угорську револуцію, ажє мє істнує.

Всі справи, що повстали підчас війни на жєжить розвязати в дуєї російської демократії, в дуєї всіх демократій. Що до Бєлгії та Елзєвєса і Лютарингії нема ріжницє між рос. дем. а бєлгійською та французькою. Що до Польщі зробила рос. дем. все, що могла та зробинь в будучности, щоби польський нарід став з'єднєний та незалежним. Вірмени одержать рівнож свободу. Сєрбія мусить воскреснути. На мировім конгрєсі треба будє рішити цілий ряд національних справ, які остаеть в звязі з війною. Нєма сумніву, що рос. демократія стрємить до негайного заклєчення мира. Правительство повинно запропонувати союзникам уєдностєненє воєнних цілей та перєйти до обговорєня мирових услївїя.

На Волини та Поділю кипить.

КРАКІВ (Ткб.) Краківські дєвники доносять, що на Волини та Поділю панує анархія. Кляч відбрана вавських ґрунтів кинєний соціялїстичними агїтаторами та дезєртирами з фронту обхопив широкі круги хлїборобського населєня. Узброєні і зорганізовані банди наладають на двєри і хутори.

Проф. Туган-Барановський про земельне питанє.

Погляд Українського Генерального Секретаря Фінансів, промислу і торгівлі на питанє соціалізації землі.

Зовсім рівне користуванє землею задля значних розмірів земельної території фізично недосяжне, бо її ся метода приближення до рівного користування землею, яка практикуєть ся земельною общиною невеличкаго розміру, — надїлена кождого господаря кількома участками землі відповідно до ріжнородної якості земельних участків у межах території общини, — не може мати приложеня до общини, що обхоплює широку територію в сотки тисяч квадратних верст.

Не можна представити собі селянського господарства, при котрім у того самого господаря одна полоса була б в тверській, друга — в кївській, третя в орєнбурській губ. Між тим тільки під сею умовою можна досягнути певну рівність для усієї маси хлїборобського населеня Росїї. Надїл в полтавській губ. нїяк, хочби як ми не змінїали його великості, не може стати під господарським оглядом еквівалентним надїлові у володимирській або псковській губ., бо чим менший буде полтавський надїл, тим меншою витрати праці він потребує для свого обробленя.

Сього мало. Коли б в якїсь хвилі часу й досягнуто дещо, що приближало ся б до рівности, се приближене могло б утримати ся тільки на дуже короткий час. Природні ріжнїці в природі хлїборобського населеня в ріжних районах (а також переселенє з села в місто й на відворот) мусять неминує дуже швидко нарушити рівність.

Для приверненя рівности прийшло ся б наново перевести новий загальний поділ землі. Але як здійснити сей новий поділ? Треба ясно зрозумїти всі трудности такого нового подїлу. Нехай в однім районї надїл на душу зменшїть ся наслідком простоту населеня на 10 проц., в другім надїл на душу зростає на 5 проц. наслідком виселеня до міста, в третім зменшїть ся на 15 проц. Щоб вирівнати між собою користуваче землею в сих ріжних районах, треба або дати хлїборобському населеню в сїм останнім районї частку землі в першїм або другім районї (на пр. в харківській або тверській губернії) або переселити населенє з одного району в другий.

Всякий новий поділ землі (а їх приходило ся б повторювати часто, щоб оминнути велику нерівність в роздїленю землі) переминяє ся б у злого роду велике переселенє народів: мільїони мешканцїв покидали б свої рідні доли й на правляли ся б за тисячі верст шукати собі нового житя.

Взагалі се було б рівнозначне з новим знесенем осілого житя і поворотом Росїї до кочового періоду історїї. Російське селянство перейшло ся б у товпи номадів, котрі вештали ся б по необмеженій території нашого рідного краю, осїдаючи на недовгий час на однім місці, доки знов не ви́хас його з нього новий поділ землі.

Одержуємо крайню недоладну картинку, але — і в тїм уся суть — вона представляє собою неминучий лєгїчний вивід ідеї рівного користуваня землею. Цїла справа в тїм, що поширене територіальних рамок земельної общини творить новї й зовсім непоборні трудности для подїлу. При подїлі в середині общини перебуваєть ся від одного члена общини до другого праве користуваня якимсь земельним участком; але тому, що всі земельні участки общини розміщені в границях обмеженої території, се перебуванє не вимагає пересуваня і житя хлїбороба.

Навпаки, коли територія общини велика, коли всі мешканці краю творять одну общину (хочби й розбиту на десятки тисяч дрібних общин), в парі з перебуванєм права користуваня земельними участками не може не йти й перебуванє житя хлїбороба, бо оброблюванїй участок повинен бути у відомій близькості до житя хлїбороба.

І так — се треба признати без усіяких обмежень, — ідея рівного користуваня землею багата плодами в межах одної общини, а зовсім не можна здійснити її в усім її обсязі в рамках цілого краю. Ідеалу загальної рівности не можна досягнути на ґрунті індивідуального користуваня засобами продукції. Тільки соціалїзм, — громадське користуванє засобами продукції, в тїм числі й землею, — може створити умови для здійсненя сього ідеалу.

А доки земля останеть ся в користуваню окремих селянських господарств, доти неминує більша або менша нерівність в роздїлі землі, а тим самим й усіякі спосєби усунути сю нерівність лишть ся неминує безуспїшними, розібють ся о велїзну стїну економічної неможливости.

Зовсім рівного користуваня землею, про котре мріють соціалїсти-революціонери, не можна здійснити. Але з того ж не роблю висновку, що взагалі вся аграрна програма соціалїстив-революціонерів не може встати ся і внаслідку тільки на відемне відношенє.

Навпаки, я переконаний, що ся програма, не зважаючи на свою вказану основну недостаку, всеж зовсім вірно намічує той загальний напрямок, ту провідну цїль, на яку занесїть ся в Росїї. Програма соц.-рев. грїшить преступнїстю і догматичністю, — вона занадто абсолютна; щоб вона стала життєвою і практичною, її треба ввести в рамки можливого й такого, що можна випоннити, її треба приложити до реальних умов переживаної хвилі.

Не треба забувати, що рівне користуванє землею і взагалі всяка форма націоналізації землі, про яку можна думати, нїяк не можуть бути соціалїстичним ідеалом. Усяка земельна реформа се тільки хвилевий і дуже недокладний спосіб усунути деякі найяскравїші недостачі теперїшнього господарського ладу.

Доки збережеть ся індивідуальне володїне засобами продукції (с рівне користуванє землею цілком опираєть ся на сїй передумові, бо лише тому й домагають ся рівного користуваня землею, що земля знаходить ся в користуваню окремих господарїв), доти збережеть ся і нерівність і експлюатація одними членами громадянства інших.

З того виходить, що не можна проектувати земельної реформи так, як колиб йшла справа про соціалїстичний ідеал. Ідеалом є соціалїзм. Рівне користуванє землею не має жїсного при соціалїзмі, а при капіталїстичнім або взагалі товарово-господарським ладї його не можна досягти в цілім його обсязі.

Ідея рівного користуваня землею зовсім непригідна для тих широких виводів, які схильні робити з неї деякі представники народницького напрямку. Вона не може лягти в основу громадського ідеалу, бо по самій істотї протївить ся громадській організації праці, чого вимагає сучасний соціалїзм.

Та яко регулятивного принципу практичної земельної реформи не можна відкинути ідеї рівного користуваня землею. Мало того: на сїй ідеї в суті сходять ся всі проєкти земельної реформи, видавненї нацим часом.

Чейже всі ті проєкти мають на цїлі дати більше або менше задоволенє селянським домаганням землі шляхом передачі на тих або інших підставах усієї або частї землі, приналежної тепер великим власникам, в руки маси хлїборобського населеня. Тому змісл всіх тих проєктів містить ся в зменшеню теперїшньої нерівности користуваня землею, — інакше говорячи, в більшій або меншїй зближеню до рівности сього користуваня.

Соціалїсти демократи нерядо говорять про те, яке призначенє отримають землі по вивласненю їх у поміщиків. Та очевидно те, що вони перейдуть головно в безпосереднє користуванє селян, бо нїякої іншої розвязки земельної справи не допустить селянська маса.

А який нижий принцип крім рівного подїлу землі можуть признати селяни при дїленю вивласнених земель? Чейже не можна подумати собі, що селянська біднота та взагалі мало-земельна частка селянства відвоюють ся від землі, якої вони бажають так пристрастно, в користь селянських богачів?

І уяк то, що жде Росїю в найближшїй будучинї, се без сумніву поділ землі між хлїборобським населенєм в напрямі до рівности. Правда, ся рівність неминує буде дуже й дуже неповна й недосконала. Повна земельна рівність неможлива, та зменшенє земельної нерівности, рух в напрямі більшїй рівности користуваня землею неминучий, — це реформа землі буде роздїлена між хлїборобським населенєм рівномірїйше ніж до тепер.

М Туган-Барановський.

Загальний господарський з'їзд.

Другий день нарад.

В п'ятницю, 2. с. ж., отворив збори президент д-р К. Левіцький в год. 9:30 рано, удїляючи глосєс послєво в рова Т. Окунеському. Бєсїдник звертає увагу на питанє віднесенє д-ром С. Бараном, котре є нашим задшєвним бажанєм, одначє належить не забувати, чим може грозити видвиненє на першїй площї аграрної проблеми. Мусимо числити ся з нашою силою. Бажанє наших сь, щоб наша організація могла розвинути ся і вийти в державну наміну та щоб стала колїсцем у верву. Підставою є сильнє, з'органїзованє селянство. Найблїжша задача „Сільського Господаря“ є піднесенє продукції з одшївцї поверхні. Другою роботою, се праця соціально-органїзаційна. На конєць ставити внесєнє, що з'їзд покладає напрям роботи „С. Г.“ і бажає її поглибити і розширити. Тривку оснєву під рєзольвїю Тєварнєства положив незабутий покійний Олесницький.

Одїсля слїдували промови делегатів філії, яких задля обширного змісту тут не поміщуємо, бо будуть вони всі оголошені на іншїм місци разом з цїлим рядом домагань і бажань, постановленних до правитєльства, Української Парламентарної Рєпрєзєнтації і „Сільського Господаря“.

Серед бєсїдників забравє глосєс радних М. а. і ж. Зачїнає говорити по українськи і перепрошує, що не може говорити дальше по українськи, бо не вкождє докладно українськом мовою, і дальше промовляє по польськи. Вік каже, що його міністер інтерєсуєт ся Галїчиною і тут його послає, щоб неінформовати ся докладно у самого народу. Гурягам завинтої віинї шалєє же — каже він — на наших східних країнах. Філя віинї стїльки разів передєвилала ся через наш край як через жадєн иншїй. Рїжні обставини зложили ся на се, що поміч і робота в краю не йшла так, якої повинна йти. Причїнонє сего була недєстача транспортних середників, матерїалу і людий до роботи. Відтак відчеркає замітні місця референтї і постулати делегатів, з котрими він годїть і має надїю, що вони будуть узгоджені. Як раз міністер післяд його на се, щоб він зїбрав і привїв до Відня бажаня і жалї, що він вчинити. Все буде точно розслїдженє. Але все піде на жарно, коли наріє останє пасивним. Треба з него вискєсати велику смєлу, яку він в собі криє, бо кількє урядникє не відбудує всего. (Окликє: Дайте грошї!) Нєхай нашї люди відбудовують сь! До Полькєв не маємо жадного довїрїя! Бєсїдник наконєць вєвнєє, що все, що тут чує, предложити своєму міністерству. Всї бажаня, жалоби і вєвнєє будуть розслїджені.

Одїсля відчитано дєлєшу від президента УПР. послає д-ра Е. Петрушевича: „Вїтаю з'їзд з ширєю радїстю, шастє Боже в праці над відбудовою і організацією нашого рїжництва. Воно є оснєвою і найсильнїйшим заборолєм нашого національного істнованя. Прашу звинити, що задержаний в Відні пильними політичними справами не мєжу взяти участї в нарадах. Українська Парламентарна Рєпрєзєнтація буде уважати за одєн з найважнїйших своїх обовязкєв всіми силами підпирати дїяльність і розвитєк „Сільського Господаря“.

Далї відчитано дальшї привїтні дєлєшї, між ин. від глєови рїжничої секції Централї проф. Нєвєка і секретаря д-ра Бігєльєвєна.

Останю частю дїя нарад забрала дальше промови делегатів філії і поставлені ними резолюції.

Промовляє ще раз п. радн. мін. рїльє. Дє лїонг, дєючи вєвнєєнє в справі вїєскових зв'язнєнь, реклємаций та в справі апровїзації вєвкєуваннєх.

Наконєць дає відповід на замїти, пороблені Українськїй Парламентарній Рєпрєзєнтації, пос. д-р Євгєн Левіцький. Підчеркує роботу українських послєв у Відні підчас віини. УПР. все стояла на стєрєжї врав українського народу. Назоводить труднїости, з якими стїчаєть ся малий гуртєк українських послєв в парламентї і єупротї правитєльства з огляду на політичну смєлу нашого національного протївнїка. Відтак вичислєє усєлєк наших заходів у Відні та жадєє доказів всєких надужуть як всєяких властїй в їх органами так і вїєсьє, щоб можна було зрєбити відповідний ужтєк в центральных властїях.

Зї сторони „Сільського Господаря“ відовїдає на поробленї закиди гєм. секр. Струк, відносячи, що всі дєлєрати і резолюції будуть вказієвою для дальшїй праці „Сільського Господаря“.

На закінчєнє зборів віддає п. президент радн. І. Кивєлюк під ухвалу рєзольуції, які з'їзд прийняє одноклєснє.

В кінєвїй прємовї збїрає президент дєлєрати, вєвнєєнє і жалї нашого галїцького населєня, піднесенї відпоручникєми наших повітових і місцевих організацій, відносячи, що вина вадужить по найбільшїй частї поєлягє на дїльній адмінїстрації, на яку наш нарієд на жалє не має впливу. Товариство „Сільський Господар“ буде і на дальше ревно працювати для нашого хлїборобства і буде старати ся задовїсти учинити всім бажаням нашого населєня. Відтак дякує представникєм міністерства за участє в зборєх з апєлєм до них, щоб вони як впливові мужї старали ся зарадити дїлу, про яке на власній вухї чуєтє та щоб підперли нашї домаганя у центральных властїях. „Не бажаємо лє нічєго иншого, як лиш належних нам прав до самостїйного розвитку — мінїмум істнованя“. Звинєнїєм цїлєковате віинно наші нарієд не має від держави доси найменшої долєжчї хоч тисячі з податкїв ідуть на відбудову.

Горьким апєлєм до делегатів філії вєрєзїдєнт замїкає зборє.

НОВИНКИ.

Дьвів, 6 листопада 1917.

— Нач. редакції нашого дновнїка д-р Василє Панєйко вернує з відпусткї і обїяє праці в редакції „Дїла“.
— Намїнєні Гуйн розпочає вчєра з дєву відпустку і вїїхав до Відня.

7-му Воєнну Позичку

наждий, хто хоче вловити ге-
вожанський обов'язок супроти
держави повинен забезпечити
ся на жите і підняти пазич
ку воєнну з вгляду на дуже
корисні усяляк тільки в

Ц. К. австр. військовим фонді для вдів і сиріт.

Безплатні інформації: Львів, Словацького 16, II пов. 314 3-45

— Віцепрезидент Красної Шкільної Ради д. р. Фр. Шоль прийшов нині попід до Львова і буде приймати в середу й четвер від год. 10—1 в намісництві.

— Продажа мунки має наступити у Львові в середу, 7. с. м., на разі в скількості 1/4 кг. на особу. В міру приходу транспортів привернуть ся повний приділ. Карти з минулого тижня задержують свою важність.

— В рогатинській гімназії вписало ся доси 110 учеників і учениць; зголошених є ще 10. Отворено 6 клас, бо до 7-ої і 8-ої кл. зголосило ся за мало учеників. Коли абереть ся хоч 10 учеників чи учениць до 7-ої кл., отворить ся для них курс. Доси відбувала ся подільна наука, бо ще не всі салі шкільні були випоряджені і не всі професори зішли ся. Від 6. с. м. відбувати-меть ся наука правильно.

— Памяти поляглих студентів висших наукових заведений. Нам пишуть: „При Ак. Гр.“ існує „Комісія для звелічення памяти поляглих товаришів“, котра збирає житєписи, авмітійші листи, записки, спомини і т. п. та фотографії поляглих, надумавши видати по війні „Пропамятну книгу“.

Звістки про смерть бере з часописній. відтак ввертаєть ся листовно до родича поляглих, до товаришів-жовнірів та до парохіяльних урядів з просьбою надсилати матеріали. На жаль, відповідий на наші письма дїстаємо дуже мало. Звертаємо ся тому сею дорогою до родича поляглих, товаришів, війскових, парохіяльних урядів і управ місцевих шкіль з горячим заивом надсилати вгадавши потрібні нам матеріали на адресу: „Комісія при „Ак. Гром.“ для звелічення памяти пол. товаришів“, Львів, вул. Панська ч. 11. А. — Виділ. 1—3

— Равт на захист у в. стрільців вже сьогодні. Початок о год. 7 вечером. Вистава і хор українського театру, стрільецька музика, сольо сів Вп. Завадзкої Дівич, фантова льотерія, буфет в заряд наших пань, та гарна і для всіх так симпатична шіль равту — все те є причиною, що равт вже від кількох днів став темою розмови серед нашої громади, яка певне по береги виповонить свого дня просторі салі Музичного Товариства. Звертаєть ся увагу, що театральна вистава почнет ся о год. 8. Запрошеня видаєть ся ще сьогодні від год. 3 понол. в салі Муз. Товариства.

— Мескавофільський священник в українській салі. В ч. 228 помістили ми депись в Волиці гніядичівської з закидом проти тамешнього нового адміністратора о. Ант. Кучми, який на памятник по поляглих на Макиївці УСС. мав свати: „Шо за чортяка там закопама?“ В сій справі пише нам декам жидачівський о. Іван Головкєвич, що канонічне слідство виказало, що о. Кучма ніколи і перед ніким таких слів не ужив і вгадаї протї українства не виступав. Се урядове ствержене можемо тільки з приємністю оголосити.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Мескавофільський священник в українській салі. В ч. 228 помістили ми депись в Волиці гніядичівської з закидом проти тамешнього нового адміністратора о. Ант. Кучми, який на памятник по поляглих на Макиївці УСС. мав свати: „Шо за чортяка там закопама?“ В сій справі пише нам декам жидачівський о. Іван Головкєвич, що канонічне слідство виказало, що о. Кучма ніколи і перед ніким таких слів не ужив і вгадаї протї українства не виступав. Се урядове ствержене можемо тільки з приємністю оголосити.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

— Єпископські конференції. Нині розпочинають ся у Відні єпископські конференції, які тривати-муть 14 днів.

— Стату преф. Тугана Берганевського про соціялізацію землі, котру нині поддемо в „Ділі“, принесо було перше „Русское Слово“, а в перекладі відати подав її „Вістник Союзу Взаємодєна України“. Сим перекладом користуватимось і ми.

Вінчане п Петра Пелехатого ук. богослова з панною Іваною Кошубівчею відбудеть ся дня 11 с. м. в парох. церкві Чукві п. п. Самбір.

Перемиський Єпископський Ординаріат взявє всіх богословів III і II року перемиської Епархії! щоб явили ся в львівській семінарії найдалше до п'ятиці вечером, с. є 9. падолиста с. р.

Дирекція „Рускої Кооп. в Угони“, тов. зареєстр. з обмеженою порукою, на підставі ухвали Ради Надзираючої з дня 29. вересня с. р. знизила процент від вкладок щадничих від 1. липця с. р. аж до відкликку на 3 1/2% о чім ся інтересованих повідомляє.— Дирекція.

Потрібно сейчас учителя до науки дітям в IV. кл. зголошеня в подавля услій до о. Л. Лежякого в Явріцї п. Кальниця. 403 1—1

Пошукує ся учителями до панночки з другої класи норвальної ціле утримане і 40 кор. місячно. Яр. Герасимович, ц. к. лісничий, Камітка коло Скольного. 104 1—2

Філія Віденського Товариства Обезпеченя „Аліянці“

у Львові, ул. Зіморонича ч. 5.
просьте всіх П.Т. членів, котрі їава перешкодї воєнної не задовольнє своїх прєкш, щоб их навсьоуще з своїм інтересі зголошєли си устно або пєсьмомю до нашої філії в подавля номеру своєї полей, опися дамо бєлаші інформації.
XVI 1—2

Товариство Кредитове „Надія“ В КРИНИЦІ 308 1—3

примє спосібного(у)
бухгалтера (ку)

Власноручно писані подана wraz з потрібними свідочтвами і коротким описом життя предложити до 15. падолиста с. р.
Дирекція:
Е. Шпароїач. В. Попадіук.

АРЕНДА ПОЛЯ НАФТОВОГО.

В цілі аренди около 400 мєргів поля нафтового на літ 25 від 1920 р. почавши в громаді Опака (повіт Дрогобич) розпописєть офєртю розправу з речєницєм до дня 20. падолиста 1917 року.

Близших пояснєнь уділятє на случай потреби вачальняк громади, на якого рука належить вносити пєсьменні офєрти в замкнєних ковертах і долучити до кожної офєрти вадюм у висоті 50.000 К (п'ятдесят тисяч корєв) або гєтївкою або у вартєсних папєрах, маючих пупілярнє забезпечєнє або долучити посвідку Банку промислового Корольства Галичини і Володимирії з Великим Князівством Краківським у Львові або його Філії у Дрогобичі або Експозитурі в Бориславі на здеповану квоту 50.000 К в гєтївці або вартєсних папєрах з забезпєченєством пупілярним, а то титулом вадєм до офєрти на арєвду терєнів нафтових, власність громади Опака становлячєх.

Опака, дєя 15. жовтєня 1917. 401 1—3

ПОДЯКА.

Тажким горєм навїшена, через смерть мого найдорожшого мужа Евгєна Стрийського секретаря судового в Бучачи, якому не довело ся вернути з виселєня у рідні сторони між товаришів і нарид, для которого невсилушо трудив ся, почувачючєсь дє обовязку зложити слєва горячої подяки всім тим, котрі бутьо помічю, буть словом розради спїшили.

Передовсім вдячність моя належить ся Вл. Витвицьким, Нейдлігер Ушакевичевій, які в часі слабости Покійного мужа, служили помічю своєю.

Впр. о. деканови Паукови і о. Плєшкєвичєви, перєзїаю велике Спасє-Біг за занятє ся до послєдньої хвилі Покійним мужем і відправленє офєрдів похоронних в Празі.

Внов. Експєленції пану міністрю Горбачєвському і Внов. п. радникови двєра Полієви та всім іншим, складаю подяку за ширє співчутє, як також дякую отсим всім котрі взяли участь в відпроводженю тлінних останків на вїчний снопєкї.

З Праги, Покійного перевєзєно до ридинної грєбниці в Станиславові, де заняв ся похороном Впр. о. мїтраг Гордєєвський, котрому перєзїаю за все, належну подяку. — Рїзкожє Внов. пану президєнту Метєлї, — за його ласкаву прихильність і услужність най Всевишній щєдрє нагорєдїть.

Єще раз їменє цілої родини перєсилаємо всім, що з нами співчули в горю нашим, ширє горячу подяку.

Юлія жєна, Емілія, Богдан, Мирон, Галєся діти, їж. Филип і Мальвина і о Стрийська Левницькі родичі, Галя, Дєрїя сєстри, Ана толь, Корнєхь братя, надїжж. Вєлодимир Дидинський і о. Т. Двєоба швагри. 402 1—1

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Лєхман Іван, свакуюваний в Ізачєва дол. пок Тернопілл, тєлєр в Давьодзї коло Львова, почта в місцї, пошукує свого сина Теодора уч. VI. кл. гімназ. 1—1

Дє Юєстїа Братїєв, свакуювала в Голубці повіт Бродів, тєлєр в Трудєвчєх, почта Голєгорода. 406 1—6

Пошукує свого сакє Микєолу Пєтраша, ур. 1899, в Галєчї. 2. IX шїхан в дому двєма клєчачим (одна чєрна друга гїйда) на підводі для нашого війска і від тоді не маю від нього вісткї. Хто бє знає, що з ним стало ся, звєлєть подати мєні вістку. Юстїа Пєтраш в Галєчї. 403 1—2

Оголошення

200 КОР. за обід і вечеру місячно в привагїтїї хатї радо залачу. Ласкаві зголошенє: Веселовський Львів. Рванєк 10 „Дїа“

384 А А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ, Львів, вул. Карпінського ч. 19.

НА 1918.

друкують ся вже малі, однак багаті змістом і принагідні виглядом сльї-дуючі КАЛЄНДАРЦІ:
I. ШКІЛЬНИЙ для молодїжи всіх шкіль навч. Наука і школи. Вибір звання. Полєкшї для учєн. і в. 50 сот.
II. ЖОВНЯРСЬНИЙ. Вїєскє справля. Урльопи. Рекламцї. Сєлєвчєк, жартї, запискї і в. 40 сот.
III. ІНФОРМАЦІЙНИЙ. Вїєскєві прачкини. Воєні чєньїтєба. Госп. уряди. Центральнє відбудонж. Субєншїї для пошкод. Кредити. Вїєскєві ослєкшї. Найважнї. звєні закона і дє в. 60 сот.
Додаток: На 10 шт. 2, на 100 шт. 25.
Перєсилна: 5 сот., на 11 шт. 30 сот., а 125 шт. оцлатю на мілє кашт!
Наклєд кєселєкїєк. Прощу о скорі і дешє пєсьмєкїєкї авіоопєкшї. 3—10
384 А А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ, Львів, вул. Карпінського ч. 19.

ПОМЕРЛИ:

Одарка Лунашевїчїна, семінарїстка I. року, донька бл. п. о. Модєста Лукашевїча парохя Стєцєви і Наталїї з Хрозовських померла в Коломиї по короткїї а тяжкїї недужї дєя 23. жовтєня 1917 р. В. їй п.!

ОПОВІСТКИ.

Сєредє, 7. падолиста 1917.
Нинї: грєко-кат.: Марїїана і Мар. — рєко-кат.: Геркулєлєа.
З в а т р а: грєко-кат.: Вм. Данєтрїї — рєко-кат.: Гєтїфрїац.

На фонд українських журналістів їмени Яєвєсава Веселовського зважали Далєшє в тєборї в Гїалїдї (в корєнах): Ст. Несєлєко 5, Як. Крижовський 1, Ник. Фєдєровчєк 1. Роман Внїцький 1, Юл. Турянський 1, Мик. Лєшєба 2, Ник. Моравський 1, Іван Двєобєй 1, Юлія Бойковська 1, Осипа Криницька 2, Йєсїф Мєгєс 2, Юрєко Жукєвський 2, Роман Жукєвський 5, Кєвєртянська 2, Зєнон Русин 2, равєж 29 корєв, які перєслєно дє Днїєстра у Львові на ч. км. ш. 10.500.

Ц. к. австрійський військовий Фонд вдов і сиріт.

Під протекторатом Його Ціс. і Кор. Апостольської Величності Карля I. І Єї Величності Цісареві і Королеві Зенти.
(ВІДДІЛ ВОЄННИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ).

Краса бюро для Східної Галичини у Львові ц. к. Намісництво. Адреса бюро: Львів, Словацького 16.

Обезпечене в VII. воєнній позичці

через ц. к. австр. війск. Фонд для вдов і сиріт (відділ обезпечень).

ОБЕЗПЕЧЕНЕ ЖИТТЄВЕ ПОЛУЧЕНЕ З ПІДПИСНОЮ ВОЄННОЮ ПОЗИЧКОЮ

є найдешевшим і найвигіднішим способом обезпечення ся при рівночаснім сповненню горожанського обов'язку супроти держави.

Обезпечене сейчас важне по злеженню першої премії. Без оглядин лікарських від 500 — 5000 К.

Премії ніколи не пропадають. — Обезпечити ся може кождий муштина і кожда жінка від 15 до 60 літ.

НОВИНА: ОБЕЗПЕЧЕНЕ ДІТИЙ!

Обезпечене в амортизаційній позичці коштує річно: на літ 10, 12, 15, 16, 18, 20, Корон 77, 63, 48, 44-50, 39-50 35.

Обезпечене в ДЕРЖАВНИХ БОНАХ на літ 9 платне по девяти літах готівкою — річно К. 90.

На випадок смерти сейчасова виплата без дальших оплат.

Жовнірів в поли обезпечуєть ся без жадних доплат. Сі обезпеченя переводить на основи умови з ц. к. австр. Фондом для вдов і сиріт Товариство обезпечень житєвих „АВСТРІЙСЬКИЙ ФЕНІКС“ у Відни.

Хто складає відразу цілу премію, льокує свій капітал дуже корисно і без ризику, бо в разі швидшої смерти крім обезпеченої облигації звертаєть ся сейчас ще незужиті премії. —

Кождий горожанин, що хоче підписати позичку, повинен се зробити виключно за посередництвом ц. к. австр. військового Фонду для вдов і сиріт не тільки тому, що є найдешевше обезпечене, але також на ціли того фонду.

Пояснєнь уділяють уважнені мужі довіря і БЮРО ВОЙСЬКОВОГО ФОНДУ ДЛЯ ВДІВ І СИРІТ, ЛЬВІВ, ц. к. Намісництво, або Словацького 16.

393 2-45

Жівностенска Банка, філія у Львові, ул. Ягайлонська 8.

приймає зголошеня на

VII. Австрійську Воєнну Позичку

під дуже корисними услівями.

Всіляких пояснєнь охотно уділяє і висилає на жаданє проспекти даром.

397 1-5

ЗАБІВАННЯ
НАЙНОВІША
УКРАЇНЬСЬКА
ПОВІСТЬ
М. А. Р. Т. О. В. И. Ч. А.
Кратк д-р Назарук пише про сю повість от що:
„Сю одинокую повість некийного Мартовича читають ся, не відкладаючи її з рук“.

Замовляти: Книгарня Наук Тов. Ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10. —
Порто 60 сот. — Опр. пр. 7 К 50 с.

353 7-10

Купуйте і замовляйте КАЛЕНДАРЕЦЬ
„РУСАЛКА“ на 1918 рік
Ціна 40 сот. (в перес. 45 сот.)
(10 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17, вже оплачено).
В коасей справі як нотес К 1-20.
Замовленя прїймає і висилає по одержанню готівки
Д. ОКПИШ, Львів, Надвчїна 4.
371 Б 5-25

Д. КРАУТ ДЕНТИСТ-ТОХНІЙ
ПЕРЕМИШЛЬ, Францішканська 35.
виконує усі роботи дентистичні, містки в золоті після найновішої методи. Ціни умірковані. Пациєнтів з провісцї полагодуєть ся в тім самім дни. 331 8-10

- Переробляє капелюхи -
М. ТОПОЛЬНИЦЬКА
Львів, вул. Коларника ч. 1.
214 (над аптекою Миколаша). 11-20
Замовленя з прівісцї прїймає і скоро виконує!

Найкрасші оповіданя, сміховинки та співомовки.
Двоєть книжочок за кор. 4-16.
ціна

- 1) Оповіданя і сміховинки Олексі Стороженка 44 с.
- 2) Нові часи, опов. О. Маковей 44
- 3) Кармелюк, оповід. М. Вовчка 44
- 4) Оповіданя Федьковича: 1) Три як рідні брати, 2) Опрішок 44
- 5) Приказки і байки Ст. Руданського 44
- 6) Співомовки 44
- 7) Оповіданя М. Вовчка 1) Козачка 2) Чумаки 3) Свекруха 44
- 8) Оповіданя М. Вовчка 1) Сестра 2) Сон 44
- 9) Перекотиполе — оповіданє Квітки-Основ'яненка 44
- 10) П. Куліш: Орися, Давне горе Степова могила 20

Замовленя і рівночасно гроші висилати до
Канцелярії Товариства „ПРОСВІТА“ у Львові, Ринок ч. 10.
На порто звичайне треба додати при замовленю всіх книжок 30 сот., а на поручене 65 сот. V с 12-9

Адвокат Д-р С. РАВІЧ
391Б урядує тепер у Львові в домі при ул. Браєрїєвській 5.

Пошукою хлопця до науки шавоької.
Зголошеня: Львів, вул. Льва Сапїги ч. 57.
Иосиф Качмарський. 387 5-6

КРОТ
до всіх журналів
ЖАНЕКИНІ
як також ріжгородні
ЖУРНАЛІ
стало на складі
Р. ЛЯНДА
Львів, ул. Чарнецького з.
XVI 1-4

Стару адресу
при зміні на нову конче подавайте.
Адміністрація „Діла“.

ВЕСЕЛІНІ КЛАСИКИ: Гете, Шіллер і Пушкін
В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ!
Наглядом „ВСЕСВІТНОЇ БІБЛІОТЕКИ“ під редакцією Каліновича видана в друку і продають ся слїдуючі твори світових класиків:
№-о 1/8. Фрідріха Шіллера: ПОЕЗІЯ, вид. I і II, з передмовою проф. О. Грїца, в перекладі Цесара Білєли, Грїца, Д. Йосифовича і д-ра І. Франка ціна 1 К 60 с.
№-о 4/6. Александра С. Пушкіна: ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ, в перекладі з передмовою та поясненіями д-ра Івана Франка. (Се остання перекладна праця нашого вел. письменника) ціна 3 К.
№-о 7/8. Йогана Вольфганга Гете: GERMAN і ДОРОТЕН, поема в німецького міщанського життя в перекладі пок. д-ра Івана Франка, саме на днях видана в друку, ціна 1 К 60 с.
Почадо акороткі вивалать ся в друку:
№-о 9/10. Михайла Янкова: ДАЛЕКІ ШЛЯХИ, нарис і новел, ціна 2 К.
№-о 11/12. Аристофан: ХМАРИ, грецька комедія в перекладі Тараса Франка (друкуєть ся).
Видані десьлі зинуски кожна цістати: в Книгарні Наук Тов. Ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10, в „Українській Бібліотекі“ в Стрию, в „Народнім Базарі“ в Перемишлі або у Івана Каліновича в Бориславі, якік висилає замовлені зинуски сейчас і оплатно, сентуально чек на висилку грошей. 361 5-10